

Γ. Προκοπίου

Ἀβυθδινῇ

Τὴν ἡμέρα ὄχι, κάτω ἀπ' τῆς βάρβαρης ἀκτῖ-
νες τοῦ ἡλίου, αὐτὸ δὲν ὑπάρχει, εἶναι καὶ χωρὶς
καμμιὰ ἔννοια, χωρὶς καμμιὰ ὑπόστασι.

Ἀλλὰ τὴν νύκτα !... ὦ ! τὴν νύκτα, ὅταν ὅ-
λοι κοιμοῦνται καὶ μόνον ὑπάρξεις μεγάλες μὲ τὰ
μάτια τῆς ψυχῆς ὑπερμέτρως ὀρθάνοικτα ἀγρυ-
πνοῦν, ὅταν ἡ μούμιες μὲ τὰ νεκρικά τους σάβα-
να ἀφήνουν τοὺς σαρκοφάγους ἀπ' ὅλα τὰ σπλάχνα
τῆς Αἰγύπτου καὶ ἔρχονται ἐκεῖ στὸ ἄγαλμα :
Φαραῶ, μονάρχαι, βασιλεῖς, πρίγκηπες, στρατηγοί,
ὅταν ἡ Κλεοπάτρα ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μανδραγόρα
ὀλόγυμνη μὲ μύρια πρωτοσκόρπιστα μεθυστικά
μῦρα ἀλειμμένη, μὲ χίλιες ἑταῖρες ὀλόγυμνες ἐ-
πίσης, ἔρχονται νὰ πέσουν στὰ γόνατά του καὶ
νὰ ὀργιάσουν γιὰ τιμὴ του, ἐνῶ ἀκολουθοῦν ἀτέλειω-
τες σειρὰς μάγων, γοήτων, σκλάβων μὲ μουσικὲς
καὶ σάλπιγγες...

Τότε, ναί, ἓνας φόβος σᾶς καταλαμβάνει καὶ ἀ-
μέσως αἰσθάνεσθε ὅτι αὐτὸς πράγματι εἶναι ἐκεῖνος,
ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὴν ὑφήλιον νὰ τρέμη στὸ ὄνομά
του, ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος διάβηκεν ἀπειλητικὰ καὶ ἐ-
φθασε μέχρι τοῦ Ἰστροῦ, ὑπερήφανος, φοβερός, ὅ-
πως τὸν παριστάνουν καὶ προσπαθοῦν νὰ τὸν διαιω-
νίσουν τὰ κολοσσαῖα μαρμάρινα Θηβῶν, Λουξορ,
Ἡλιοπόλεις ἀγάλματα καὶ ἀπειράριθμες ἐπιγρα-
φές: Ρ α μ σ η ς Β'. (Σέσωστρις)!!

Δεξιὰ στὸ ἄγαλμα—γιὰ εἰρωνεία—εὐρίσκουμε
μερικὰ φύλλα «Τίμης», τὸ μυθιστόρημα «Sherlock
Holmes», ἔξυπνες περιπέτειες ληστῶν καὶ ἀστυνομι-
κῶν ὀργάνων, λέγουν, τῆς ὁποίας οὔτε βρέφη στὰ δικά
μας μέρη θὰ ἤθελαν νὰ διαβάσουν; λησμονημένα
ἀπὸ καμμιὰ περιηγήτρια.

Καὶ ἦταν ἐκεῖ τῆς χαριτωμένης Ἰσως ἀγγλί-
δος, ἡ ἀπαισίας τοιαύτης βέβαια, ὅλη τῆς ἡ φιλο-
λογία, ὅλα τῆς τὰ «τρυφερά ἀναγνώσματα»...

Ἀλήθεια, αὐτοὶ οἱ βάνδαλοι *) δὲν λείπουν ποτὲ
νὰ ἔρχωνται κατὰ ἑκατοντάδες στὴν χώρα, ἡ ὁ-
ποία ἄλλοτε ὑπῆρξεν ἡ χώρα τῶν θαυμάτων καὶ μυ-
στηρίων: χῆρες μὲ φυσιογνομίες, ποὺ θυμίζουν τὸν
θάνατο, γιὰ νὰ ξεχάσουν τὴν ἀπώλεια τοῦ ἀγαπη-
τοῦ των ὑποβάλλουσαι αὐτὰς εἰς τὴν «βεδουῖνοθε-
ραπείαν» ** νεάνιδες κατακόκκινες ἀπὸ οὐίσκι, στο-
λισμένες μὲ πράσινα βέλα σὰν τρελλὲς περιφέρουν
τὰ ξεθωριασμένα μάτια τους χωρὶς νὰ ἐννοοῦν τί-
ποτε, ἀφήνουν ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἓνα «ο yes!»
εἰς ἐνδειξιν θαυμασμοῦ γέροι, οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τὴν
ζωὴν τους μέσα στὸ καπνὸ τοῦ ἐργοστασίου των
κλέπτοντες τοὺς πτωχοὺς ἐργάτας—εὐμενεῖ ἀδεία
τοῦ Νόμου—γιὰ νὰ ταξιδεύουν ἔπειτα ἀνέτως...

Εὐτυχῶς αὐτοὶ οἱ ἐπισκέπται ἦσαν ὀλιγώτεροι
ἐδῶ, παραβαλλόμενοι πρὸς τὰ σμῆνη τῶν ἄλλων
ἀρχαιοτήτων: Πυραμίδων, Σφιγγὸς ἄνω καὶ κάτω
Αἰγύπτου.

Ἐκεῖ σιδηρόδρομοι, ἡλεκτρικὰ τράμ, αὐτοκίνη-
τα, ἄμαξες, ποδήλατα μεταβάλλουν τὰς ὁδοὺς, ποὺ
ὠδηγοῦν εἰς τὰ μνημεῖα, εἰς ὁδοὺς ἐκδρομῶν, τέρ-
ψεων καὶ ἡδονῶν.

*) Ἐνταῦθα ἐξαιρῶ ἐκείνους τοὺς εὐσυνειδήτους, οἱ
ὁποῖοι πολλὰ ὑπὲρ τῆς Αἰγυπτιακῆς—ὅσον καὶ παγκο-
σμίον—ἀρχαιότητος ἔπραξαν.

**) Ὁ Dr Portocallis Bey εἶναι ὁ Κολόμβος, φαί-
νεται, τῆς λίξεως γράφας πολύκροτον γαλλιστὶ σύγγραμ-
μα, Ἀμερικὸς δὲ ἐγὼ καὶ ὁ Lotti, ὁ ὁποῖος μεταχειρί-
ζεται τὴν ἴδια λέξι εἰς ἓνα τοῦ περὶ τῆς Αἰγύπτου ἔρ-
θρον εἰς τὸ «Figaro».